

gjærne vilde redde denne Mand fra Fallit og tillige støtte en Sag, som i og for sig er god, og som Ministeriet erkjender for at være god, har jeg bedet det ærede Thing om at bevilge 600 Rd. foruden de 600 Rd., som Ministeren har foreslaaet. Det er, som sagt, let at see, at jeg ikke ansøger om nogen Understøttelse for Hr. Kellner, men jeg ønsker at fastslaae den Accord, der er sluttet imellem ham og Cultusministeriet, saaledes, at Staten kan være sikker paa at faae de Børn anbragte, som det kongelige Døvstummeinstitut ikke kan modtage, fordi det er aldeles fuldt, og paa, at de vilde faae en passende og god Underviisning for en meget billig Betaling, medens dog Hr. Kellner idetmindste ikke skal have Tab derved. Ministeren har nu foreslaaet at bevilge 600 Rd. for 30 Elever. Hele denne ærede Forsamling er naturligtvis ikke en Forsamling af Skolemænd, men saa megen Forstand og Erfaring vilde de Alle have, at de kunne sige sig selv, at man her i Kjøbenhavn for 10 Mark om Maanedes kun kan faae den allertarveligste Underviisning for et Barn, som kan tale; men hvorledes vil man da kunne faae Børn, som ikke kunne tale, og som ere døde, underviste for denne Pris, især da man af dem kun kan tage en Trediedeel i en Klasse, sammenlignet med andre Børn; naar vi Andre kunne have 36 i en Klasse, kan Døvstummeskolen høist have 12. Jeg er overbevist om, at den afgaaende Cultusminister nærmede megen Interesse for denne Sag; men paa den anden Side er jeg ogsaa aldeles vis paa, at man i Contoirerne paa en eller anden Maade ikke har sjenket Sagen den Opmærksomhed, som den fortjener. Jeg haaber imidlertid, at naar jeg nu bringer den frem, vil det ærede Thing, der ved saa mangfoldige Leiligheder har vist levende Interesse for Almens Oplysning og Underviisningen i det Hele taget, heller ikke slaae Haanden af disse Børn, som ere dobbelt ulykkelige, fordi de baade mangle Evnen til at tale og til at høre. Det er dog i Grunden kun en overordentlig ringe Sag, hvorom her er Tale, saa ringe, at Staten i sine lærde Skoler betaler meget Mere for hver af de Dreng, den der opfostrer, end jeg her beder de Herrer om, at man vil giye en Mand, som

har vist Lyft og Interesse, og som har gjort Opoffrelser for at hjælpe disse ulykkelige Børn til at indtage, jeg vil ikke sige en anstændig Stilling, men overhovedet en Stilling i Livet. — Jeg ønsker, at man vil tage Forslaget i den Mening, hvori det er stillet. Jeg opfatter Sagen saaledes, at der er Accord mellem Ministeriet og Hr. Kellner om, at han for de første 30 Elever skal have 60 Rd., og, hvis dette Forslag vedtages, skal han for dem, der gaae over 30 indtil 60 have 40 Rd. om Aaret, altsaa 3 Rd. 2 Mk. om Maanedes for hver. Forslaget er saaledes at forstaae, at, hvis det fulde Elevertal ikke naaes, bliver der at afdrage saamange Gange 40 Rd., som der er Pladser ledige. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det ærede Thing, thi det ligger mig meget paa Sinde. Som bekjendt er jeg selv Skolemand, og denne min Livsbeskæftigelse har ført mig til at gjøre mig bekjendt med denne Skole. Jeg er bleven overordentlig indtaget af den, og jeg beundrer den Maade, hvorpaa denne unge Mand, som ingen Midler har, har stillet sig i Spidsen for et saadant Foretagende. Jeg beder derfor om, at Staten ikke vil afflaae den Hjælp, han byder, og at man ikke vil trække paa hans Fattigdom, saaledes at vi ved at giye ham en for ringe Betaling, gjøre ham til en fattig Mand.

Finantsministeren: Jeg maa først bede Thinget om Tillabelse til ved denne Deel af Kirke- og Underviisningsministeriets Budget at maatte fungere for min nye Collega, der har været for kort Tid i Tjenesten til at føle sig ret stillet til at optræde i disse Spørgsmaal overfor Thinget. — Ved de af Ministeriet stillede Endringsforslag, som Udvalget har tiltraadt, og for hvilke der foreligger en udførlig Motivering i Bilagene, skal jeg ikke opholde mig videre. Heller ikke skal jeg opholde mig ved det af det ærede Udvalg stillede Forslag om Forgøelse af Summen under „Universitetet“, idet Ministeriet har troet, at den Foranstaltning, som paatænkes, er nyttig og hensigtsmæssig; men da der ikke har været Tid til at indlede Forhandlinger derom eller til at faae den Afgjørelse, som er nødvendig, forinden man forpligter sig til at foretage denne Udvidelse, op-